

cient de l'altra gent...; no pot romandre. I si nosaltres estimém la nostra terra, estimém el nostre poble, hem de lluitar per el triomf d'una nova era que comença, portada per sagrats ideals, ideals de Llibertat i de Progrés que arriben a la Garrotxa amb l'esclat esplendoros, amb l'auriola gloriosa, amb els prestigis irresistibles de la Democracia.

NACÍS ROBERT I CALLÍS.

PROPAGANDISTA INCANSATBLE

Dies enrera a l'hora del exprés varem tenir el goig de saludar al jove propagandista En E. Duch i Salvat que retornaba cap a Barcelona después de haber cel·lebrat mitins a S. Pere Pescador, Palau Sabardera, Rosas i Vilajuíga.

Si disposéssim del espai suficient ressenyeriem com es degut tots aquets actes, els quals revestiren grossa importancia. El mitin de Rosas cel·lebrat en la Sala d'En Felipet fou un exit coronat amb els aplaudiments d'una grossa gentada.

A Vilajuíga el senyor Duch i Salvat después de demostrar llur simpaties per l'unió dels vinyaters, glosant la seva finalitat, va tenir l'acert de refermar els llaços d'unió entre la familia republicana.

A Rosas, el senyor Duch i Salvat va visitar al il·lustre correligionari don Pedro Pi Suñer qui se va complaure de la tasca del senyor Duch.

(De *Empordá Federal*).

AFIRMACIÓ

Enfront les baixes escomeses d'uns polítics descastats hem d'aixecar-hi els catalans la prova viril de la nostra fortitut: símbol d'esplendent victoria, en la jornada d'avui floreix la llengua mare.

Com si en l'aire de Catalunya hi bategués encara l'esperit del noble i senzill Maragall, tot ell n'és gonflat d'un ressó de la lluita. El seny de la paraula viva se mostra amb lluïçors d'amor i renaix l'entusiasme com un foc votiu en l'altar del sacrifici.

Semblant a un penó de batalla drecem la potent afirmació d'un anhel de gloria. I bo i fent-lo obirador davant les mesquines lluites assadollarem en ell nostra set de nobles idealitzacions i d'excelsituts supremes.

...En la jornada d'avui floreix la llengua mare...
Cap-d'any de 1916.

JAUME MAURICI.

De cultura popular

DEL LLEGIR

Llegim que'n en el llegir si trova la perfecció i en la perfecció l'idealitat.

Llegim qu'ens perfeccionarém; i perfeccionant nosaltres idealitzarém el nostre poble, engrandirém Catalunya i contribuirém a la gran obra de redempció de l'Humanitat.

N. ROBERT.

Fantasiejant

Era una tranquila i deliciosa nit d'istiu: la lluna plena i riallera escampava arreu sa platejada claror; ni un núvol empanyava el firmament i era blau i hermos com el mantell de la Verge. Les flors s'extremien impulsades per una brisa suau i joguetera, prenyant l'ambient d'un dolç i tebi alé de poesia. La vila, acotxada sota tan blau i puríssim llençol, quieta i selenciosa reposava de les asprors d'un treball cotidiá.

Sols torbaven la quietut tranquila de aquella nit les, les meloses i acompanyades notes del rusinyol en maridatge amb la remor de les crestallines i argentades aigües dels torrens i la no menys dolça i mágica cantarella de les espumoses ones del mar al estingir-se sobre'l rocam de La Costa Brava.

Un sens fi de bonics i il·luminosos estels parpallejaven fent batre mon cor de goig infinit la grandiositat de tantes maravelles; a cada estel hi llegia un gran poema i cada nota del rusinyol despertaba en mon ésser una sensació de infinita joia ma pença esterbolida, ubriagada de tanta grandesa, vagaba per l'espai cercant el creador de tan gran i bell misteri.

De sopte la maleída realitat vingué a interrompre mon dolç éxtasi; una remor com de carmella fou el crudel despertar d'aquell dols somni; m'atanso i veig un infan abandonat que tenia per bressol una catifa d'herba i per llensols la sombra d'un taronger. Era fill del pecat i llensat vilment per una mala mare.

La lluna va amagar-se, avergonyida de la maldat humana; va callar el rusinyol i la nit se cubrí amb un negre i repulsiu mantell de dolor i misteri.

JOSEP BRUNET MAC.

(De *Germanor*)

Impremte JOAN VILA SOLER, Carrer Ample, 15. Figueras.